

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐπολεμήσαμεν ἐπὶ τέλους! Καὶ ἐπολεμήσαμεν ἰδιορ-
ρύθμως ὅπως εἰς ὅλα μας, καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ πρωτότυποι.
Τώρα πλέον καθ' αὐτὸ εἶχομεν πόλεμον ἄγοντες εἰρήνην
καὶ ἤγομεν εἰρήνην ἔχοντες πόλεμον! Οἱ ἄρχαιοι πρόγονοί
μας εἶχον κατωρθώσῃ νὰ ἐφεύρωσιν εἰδὸς τι πολέμου ἰδικόν
των, καθ' ὃν οὐδεὶς ἐφονεύετο, καὶ ὃν ὠνόμαζον ἄδακρυον.
Εἰς τοὺς ἀπογόνους των ἡμᾶς ἐπέπρωτο ἡ δόξα τῆς ἀνα-
καλύψεως τοῦ ἀκηρύκτου πολέμου.

Ἡ ἐπίσημος ὁμῶς κυβέρνησις μας, καθὼς καὶ ἡ τῆς
Τουρκίας οὐδεμίαν φαίνεται ἔχουν διάθεσιν νὰ τὸν ἀποδε-
χθῶν ὡς ἐξ αὐτῶν προσελθόντα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἔρευνά τῆς
πατρότητος ἀπαγορεύεται ἐν τῇ πολιτικῇ, ἴσως δὲν θὰ
μάθωμεν ποτὲ εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ γένεσις του. Ἀλλὰ τὸ
ἐκθετὸν τοῦτο παρὰ λαμβάνει τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἀποδέχεται
καὶ τὸ υἱοθετεῖ καὶ τὸ ἀνγνωρίζει ὡς ἰδικόν του.

Ἀλλὰ τὰ κατ' αὐτὸν δὲν φαίνονται καὶ τόσον καθαρά.
Ἐβδομάς ἤδη παρήλθε καὶ ἀκόμη νὰ μάθωμεν τί ἀκριβῶς
 συνέβη. Καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ αὐτὴ ἡ διπίκνισις. Ἐν Κούτρῃ
ἰδίως εἰκάζεται ὅτι ἔγινε κυριολεκτικῶς τοῦ Κουτρούλη ὁ
γάμος. Αἰτίαι δὲ τούτου λέγεται εἰς ἀξιωματικῶς, ἐγκατα-
λείψας τὰς εἰς ἃς εἶχε τυχθῇ προφυλάκας. Ὡστε δικαίως
προεφυλακίσθη.

Ἐξεδόθη τέλος καὶ τὸ περίφημον διάταγμα περὶ ἀφου-
πλισμοῦ. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τοῦτο μόνον κατ' ὄνομα
εἶνε τρισῦτο. Διότι δι' αὐτοῦ ἀπολύονται μὲν οἱ ἐν τῇ
στρατῷ ὑπηρετοῦντες ἑρεδριοὶ, καλοῦνται δὲ νὰ προσέλ-
θωσι καὶ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ κύστηρ καὶ πικνῆς οἱ ἀνυ-
πότακτοι. Οὗτοι δὲ ἀνέρχονται, περισσότερον ὅχι ὀλιγω-
τερον, εἰς 25 χιλιάδας. Ὡστε εἶνε γελοῖον νὰ λέγεται ὅτι
τοῦτο εἶνε ἀφουπλισμός. Διὰ τοῦτο κατ' ἐμὲ τὸ περὶ ἀφου-
πλισμοῦ διάταγμα, διὰ νὰ εἶνε πραγματικῶς τοιοῦτο, πρέ-
πει νὰ τροποποιηθῇ καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἔχον ὡς ἑξῆς:

• Ἀρθρον 1ον. Ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ
πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς ἑρεδριοι.

• Ἀρθρον 2ον. Ἐπίσης ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρα-
τοῦ πάντες οἱ μὴ προσελθόντες ἀνυπότακτοι.

Κατὰ τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ὁ δήμαρχος Μόσχας
ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅπως λίαν προσεχῶς
λάμψῃ ὁ σταυρὸς ἐπὶ τῆς Ἀγ. Σοφίας.

Ὡστε... ἔχομεν ἀκόμη ἐλπίδας!

Κόθορνος

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΓΩΘΕΝΤΑΣ

Ἡ Δόξα μετ' ἡλευθερίᾳ ζευγάρι
θεὸς νάλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἀργεῖ
καὶ κείνα ποῦ τῆς πρέπουν θὰ τὰ πάρῃ·
τὸ μαρτυροῦν τὰ αἵματα εἰς τὴ γῆ.

Τὰ αἵματα ποῦ βάφουν τὸ χορτάρι
εἰς τὴν ἄγρια τὴ μάχη, τὴ γοργή...
Χαρά, χαρά εἰς αὐτὴ τὸ παλληκάρι
ποῦ φέρνει ἀπ' τὸν πόλεμον πληγὴ!

Παράσημα δὲν θέλει, δὲν γυρεύει
τοὺς ψεύτικους σταυροὺς δὲν τοὺς ζηλεῖ
εἴν' ἢ πληγαὶς παράσημα σωστά.

Μὰ ὅπου κι' ἂν τὸν δεῖτε, σταματᾶτε,
καὶ μετ' σκυφτὸ κεφάλι χαιρετᾶτε
ὅταν αὐτὸς περνᾷ ἀπὸ μπροστά.

Guerrille

ΕΠΡΕΠΕ

Ἐπρεπε τοῦ Δεληγιάννη ἡ Κυβέρνησις νὰ πέσῃ
καὶ νὰ παύσουν τόσοι λόγοι καὶ νὰ λείψῃ κάθε ψέμμα,
γὰρ ν' ἀστράψῃ τὸ σπαθί μας, ποῦ ἐσκοῦρναζε ἐστὶ μέση,
καὶ ἡ τόση ἐντροπὴ μας νὰ πλυθῇ μετ' ἁλῆς αἷμα.

Κι' ἔπρεσαν τὰ παλληκάρια μετ' ἁλῆς αἷμα ἐστὶ φωτιά
κι' ἡ παλὰ κι' ἡ νέα δόξα ἀνταμώθηκαν μαζί...
ὅταν ἔχῃ ἕνα ἔθνος τὴ δική μας λεβεντιά,
δὲν ἐντροπιάζεται ποτέ του, τιμημένο πάντα εἶναι.

Λοῦρη